

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет

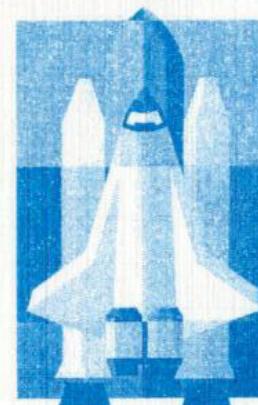

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПСИХОЛОГІЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В ОСОБЛИВИХ УМОВАХ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції

14-15 квітня 2009 р.

Київ 2009

УДК: 009 (082)

Актуальні проблеми психології діяльності в особливих умовах:
матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції
/ за заг. ред. О.В. Петренка, О.М. Ічанської (Київ, 14-15 квітня 2009 р.)
/ М-во освіти і науки України, Нац. авіац. ун-т. – К. : Вид-во Нац. авіац. ун-ту
«НАУ-друк», 2009. – 144 с.

Містить матеріали доповідей щорічної науково-практичної конференції з проблем психології діяльності в особливих умовах.

Організаційний комітет

Голова

В.П. Харченко, д.т.н., проф., заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, проректор з наукової роботи Національного авіаційного університету

Заступник

О.В. Петренко, к.психол.н., доц., завідувач кафедри авіаційної психології, заступник з наукової роботи директора Гуманітарного інституту Національного авіаційного університету

Члени оргкомітету:

В.Г. Панок, проф.	О.В. Гірчук, старш. викл.
О.М. Долгова, доц.	В.В. Злагодух, старш. викл.
О.М. Ічанська, доц.	О.В. Івачевська, зав. лаб.
О.М. Назарук, доц.	Н.С. Хімченко, викл.
О.В. Сечайко, доц.	

Секретаріат конференції:

О.В. Гірчук (голова)
П.В. Кірєєв

Рекомендовано до друку вченою радою
Гуманітарного інституту Національного
авіаційного університету
(Протокол №6 від 11 березня 2009 р.)

вимагають комплексного наукового перегляду та уточнень, що є перспективою найближчих досліджень.

Література:

1. Орбан-Лембrik Л. Е. Особистість у контексті соціально-психологічної парадигми // Соціально-психологічний вимір демократичних перетворень в Україні / За ред. Максименка С. Д., Шайгородського Ю. Ж. та ін. – К., Український центр політичного менеджменту, 2003. – С. 378 – 391.
2. Малая О.Г. Развитие социальной компетентности личности в условиях корпоративной культуры. – Автореферат дис....канд. психол. наук. – М., 2005. – 23с.
3. Лепіхова Л. А. Соціалізація та соціально-психологічна компетентність як рівні особистісної зрілості // Кроки до компетентності та інтеграції в суспільство: Науково-методичний збірник. – К.: Контекст, 2000. – С. 105 – 108.

Оксана Назарук

к. психол. н., м. Київ

Теоретичний аналіз наративу як методу дослідження досвіду професіонала

Діяльність в особливих умовах вимагає від працівника спеціалізованої підготовки, адекватного ставлення до

різноманітних непередбачуваних, екстремальних ситуацій. Ознаками екстремальності ситуації виступають як зовнішні, так і внутрішні складові. Серед них виокремлюють наявність об'єктивної небезпеки (загроза життю, здоров'ю, найважливішим цінностям людини); дефіцит адаптаційних ресурсів (фізіологічних та соціально-психологічних) через передбачуваність, миттєвість появи; відсутність у досвіді людини готових стереотипів реагування на екстремальні обставини (вихід за межі патернів поведінки, екзистенційне переживання) (Срмаков П.Н, Табунський В.А.).

Особистість – це саморегулююча система, мета якої – організація суб'єктивного досвіду відповідно до адаптивних завдань. Адаптивні завдання можуть бути порушені будь-якою екстремальною ситуацією, яка може спричинити зміни в афективній, в когнітивній та поведінковій сферах особистості. Важливим фактором для даної ситуації є наявний у індивіда в особливих умовах діяльності рівень самопізнання та саморозуміння для адекватної інтерпретації зазначених трансформацій, здатності до регуляції та керування вказаними змінами.

Індивіди схильні впорядкувати свій досвід (спогади про події, повідомлення про сон, хворобу, страх) головним чином у формі наративу. У тексті-наративі описані не тільки події життя, а ще й ціннісні орієнтації, життєві плани і перспективи особистості. Оповідання у формі наративу може стати цінним джерелом знання про ті особистісні смисли, що знаходяться у індивіда у своєму

повсякденному та професійному житті (Андрієвська А.В., Брокмейер Й., Харе Р., Фрідман Д., Комбс Дж.).

У розповіді або історії особистість висловлює і транслює свій досвід оточуючим, через що відбувається саморозкриття. Трансляція реальних проблем у символічній формі, на основі вигаданих або дійсних історій, допомагає пошуку соціально прийнятних альтернативних рішень, що сприяє подоланню та виходу за межі проблемних ситуацій. У межах нових історій індивіди можуть переживати нове уявлення про себе, нові можливості у взаємостосунках та нове майбутнє (Дж. Фрідман та Дж. Комбс) і таким чином формувати нове ставлення до життедіяльності.

«Наративізація свідомості» (Н.В.Чепелєва) дозволяє оформити досвід особистості в оповідний модус та продуктивно зі своїм модусом взаємодіяти. Розуміння власного досвіду і себе в ньому є центральним моментом у розвитку особистості (Г.С. Костюк), як гармонійної людини, так і професіонала.

Отже, саморозповідь у формі наративу дозволить особистості, професійна діяльність якої пов'язана з особливими умовами, зрозуміти, осмислити, інтерпретувати різноманітні непередбачувані ситуації та себе в них (свої емоції, думки, дії), а отже, злагатити не тільки особистісний, а й професійний досвід.